

[Jørgen Estrup]

det her roligt. Dette er også i hr. Aage Brusgaards og hans partis interesse, selv om han ikke vil erkende det.

Til den danske befolkning kan man med god samvittighed sige: Her laver vi en indsats på det sikkerhedspolitiske område, som betyder, at vi flytter bevillinger fra steder, hvor vi ikke længere har brug for dem, til steder, hvor vi har brug for dem. Det er også mit svar til hr. Aage Brusgaard og andre, som var meget foruroligede – det gjaldt også hr. Svend Aage Jensen fra CD – over mulighederne for at skulle bruge forsvarrets midler til finansieringen af dette. Jamen det er jo det, vi allerede har gjort. Hr. Svend Aage Jensen og fru Hanne Severinsen og andre har allerede været med til at flytte penge fra forsvaret til anden sikkerhedspolitisk indsats, hvilket er en overordentlig fremadrettet og fornuftig disposition. Derfor kan jeg berolige adskillige med, at der i hvert fald for de første to år er skabt rigelig finansiering gennem det seneste forsvarsforlig.

Men ud over at vi altså nu lægger en helt nødvendig vægt på den globale miljøindsats, så lægger vi også vægten på katastrofebistanden, hvor vi ved, at indsatsen er helt nødvendig, og hvor vi også ved, at den folkelige interesse er til stede, hver eneste gang der har været tilstrækkelig omtale i TV-Avisen og på aviserens forsider, for folk føler, at dette er vedkommende og nødvendigt.

Det, vi gerne vil med dette forslag, er at skabe en sikkerhed for, at det ikke er tilfældigt, hvor indsatsen kommer, at Folketinget også kan forstå og være med til at planlægge, hvor og hvornår indsatsen kan gøres og på den bedste og mest effektive måde, sådan at vi har et beredskab og ikke først skal til at finde ud af, hvad vi skal gøre, når vi opdager, at der er et problem. Det tror jeg er overordentlig vigtigt og nødvendigt.

Man kan sige, at vi på disse to områder starter noget nyt. Vi starter en ny, humanitær sikkerhedspolitik og understreger dermed, at Danmark tager sit internationale ansvar alvorligt og ønsker at flytte pengene derhen, hvor behovet er. Det synes jeg er noget, vi alle sammen bør være stolte af. Det er faktisk noget af det, der viser vejen også for andre lande, og som kan bruges i en opfølgning af bl.a. Rio-konferencen. Vi starter et nyt samarbejde med udviklingslandene og med Østeuropa, og vi

gør det på en sådan måde, at vi nu virkelig får en vigtig indsats.

Jeg tror, man skal gøre sig klart, at dette er en investering i fremtiden og derfor meget vigtigt og afgørende. Jeg tror også, man skal gøre sig klart, at hvis vi havde haft en bedre situation omkring handel m.v., så er det klart, at vi kunne have aflastet nogle af disse her ting. Hvis blot den rige verden ville halvere omfanget af barrierer og blokeringer for handel for udviklingslandene, så kunne vi mere end fordoble den bistand, der i øjeblikket er til udviklingslande.

Det kan vi ikke komme igennem med, og vi ved alle sammen, hvor skoen trykker, og hvor vanskeligt det er, men problemerne er der alligevel, og derfor skal vi selvfølgelig være med til at løse dem. Det er det, vi gør med denne indsats, som jeg synes vil gøre Folketinget ære og vil betyde, at vi fremover i internationale organisationer kan følge den linje omkring et internationalt engagement og et internationalt medansvar op.

Lad mig så blot sige til slut, at den betænkning, som det nu bliver op til Udenrigsudvalget at skrive, naturligvis på en lang række områder – det synes jeg debatten klart har understreget – må udfyldes af udvalget. Det, der ligger fast, står i finansloven. De detaljer, der ikke ligger fast, er dem, der skal udfyldes i betænkningen, og fra radikal side er vi helt åbne for et bredt samarbejde omkring det.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Hvis hr. Jørgen Estrup havde hørt efter, hvad jeg sagde i min indledning, så ville han have været en lille smule mere glad, for jeg startede faktisk med at udtrykke min uforbeholdne sympati for indholdet af dette forslag. Derfor mener jeg ikke, at hr. Jørgen Estrup har nogen som helst grund til at komme med nogen antydning af, at Kristeligt Folkeparti skulle have et problem ved at have gjort noget ét sted og noget andet et andet sted. Jeg har ganske vist været til FN-generalforsamling, men jeg ved helt præcis, hvad der er foregået i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og naturligvis er vi med. Vi vil også gerne være med i det stykke arbejde, der nu skal gøres.

Det, jeg stillede mig lidt undrende over for, var Det Radikale Venstres taktik eller arbejds-